

Naam: **Johan van der Ven**

Woonplaats: **Wijk en Aalburg**

Leeftijd: **56 jaar**

Aanleiding: **Na 25 jaar bestuurswerk, waarvan 18 jaar als voorzitter,**

heeft Van der Ven begin februari 2019 afscheid genomen als

bestuurder van het stamboek van de verbeterd roodbonten

Van propje naar **sierlijk** **vleesbeest**

Een bestuurscarrière van 25 jaar is in vleesveeland best bijzonder. Niet voor Johan van der Ven. Hij nam begin februari afscheid als voorzitter van het Verbeterd Roodbont Stamboek. 'Er wordt in zo'n periode natuurlijk weleens aan de poten van je stoel gezaagd, dan heb je steun nodig. Uiteindelijk moet je het samen doen.'

TEKST ALICE BOOIJ

Net 31 jaar was Johan van der Ven toen hij toetrad tot het bestuur van het Verbeterd Roodbont Stamboek. Jong en gepassioneerd over de fokkerij, zo omschrijft hij zichzelf in 1994. 'Ik had geen enkele bestuurservaring, het waren allemaal wijze oude mannen die er zaten.'

Zelf had de jonge Johan een jaar of tien daarvoor van zijn vader, die melkveehouder en handelaar was, een koppeltje van zes mrij-koeien gekregen om zijn eigen vleesveestapel op te zetten. Net als vele andere fokkers van verbeterd roodbonten kocht hij sperma van dikbilstieren bij ki Zuid-West Nederland om de mrij te verbeteren naar een sterk bevelede roodbonte koe.

Met dat enthousiasme werd hij ook gespot door het stamboek, dat een jaar of zes ervoor was opgericht. 'Het waren allemaal wat kleine propperige dieren', herinnert Van der Ven zich de dieren uit zijn beginperiode nog. 'De benen waren zowel voor als achter nog weleens krom, maar vooral de maat was met 1,15 tot 1,20 meter heel krap.'

In 25 jaar is er veel ten goede veranderd, blikt hij terug. 'De koeien zijn groter geworden, hebben meer lengte gekregen, hebben sterke benen, zijn fijn in huid en bot en

de bespiering is gebleven. Het is een sierlijk dier geworden.'

De registratie van de verbeterd roodbonten is sinds het aantreden van Van der Ven van de grond gekomen; ki-stieren werden in stelling gebracht en daarmee verminderden de inteelt en de erfelijke gebreken waarmee de fokkerij van de verbeterd roodbonten op een hoger plan kwam.

Meer draagvlak natuurlijk kalven

En toen diende zich ook al weer de volgende uitdaging aan: fokken voor natuurlijke geboorten. Het project Bewust Natuurlijk Luxe (BNL) startte in 2004. Van der Ven zat er vanaf het begin bij. 'We hebben als een van de eerste vleesveehouders aangegeven dat we mee willen praten en denken', aldus Van der Ven, die binnen zijn stamboek deze koers wel heeft moeten 'verkopen'. 'We willen het ras behouden, dus moeten we ons ook inspannen om het te laten slagen.' Ondanks de scepsis merkt de voormalig voorzitter wel dat het draagvlak voor natuurlijk kalvende verbeterd roodbonten langzaam toeneemt. 'Een aantal leden is er succesvol mee.' Ook vanuit het bestuur is er een 'drive' en Van der Ven

‘Wat je in 30 jaar hebt opgebouwd, **buig je niet in een paar jaar om**’

noemt collega verbeterd roodbontfokker Bert van Abeelen – die binnenbekkenmaten opmeet – een waardevolle ambassadeur. ‘Hij kan mensen bewegen.’ Het aanbod van stieren die kalveren geven die natuurlijk geboren kunnen worden, is ook groter geworden. ‘Je zult andere stieren moeten gebruiken en die zijn er ook.’ De aandacht van de foktechnische commissie voor dit soort stieren was zelfs wat veel, signaleert Van der Ven. ‘De focus lag zoveel op de natuurlijke geboorten dat er geen stieren meer voorhanden waren die écht dikke kalveren geven.’

Een aantal leden van het stamboek wil het risico van een natuurlijke kalving niet nemen, benoemt Van der Ven. ‘Ze doen toch een keizersnede. Er is nu gelukkig weer meer aandacht voor dat fokdoel.’ In vijftien jaar is er veel bereikt

op het gebied van natuurlijk kalven, concludeert hij. Het duurt echter nog ‘heel veel jaren’ voordat het complete ras honderd procent natuurlijk kalvend is. ‘Wat je in 25 tot 30 jaar hebt opgebouwd, buig je niet in een paar jaar om.’

Doorgaan ondanks storm

Zo ontstaat haast een fokbeleid binnen het stamboek op twee sporen, een ledenbestand met extreem verschillende fokdoelen. Het kan binnen het stamboek, dat zijn ledenaantal de afgelopen jaren gestaag zag stijgen. ‘Niet alleen met grijskuiven, maar ook met jongelui’, geeft Van de Ven bevestigend aan, terwijl hij toevoegt dat er gerust nog een heleboel zaken zijn te bedenken die voor discussie binnen het ledenbestand van zo’n 200 fokkers van verbeterd roodbonten hebben gezorgd.

Toch is het Van der Ven gelukt om alles binnenboord te houden. Trots is niet een woord dat hij snel in de mond zal nemen, maar: ‘Ik ben wel blij dat, ondanks dat het soms wel flink gestormd heeft, we het stamboek op been hebben gehouden.’ Ook hierbij noemt hij ‘teamwork’ belangrijk. ‘Er wordt in zo’n periode natuurlijk weleens aan de poten van

je stoel gezaagd, dan heb je steun nodig.’ Van Marga van Beukelen en Evert Rozendaal bijvoorbeeld. ‘Zonder hen had ik het bijltje er allang bij neergegoid. Alles wat ik die 25 jaar gedaan heb, is in het belang geweest van het stamboek.’ Terugblikkend kan hij slechts weinig dingen noemen die anders hadden gemoeten. ‘Van het grote succes van de Belgische witblauwen in de gebruikskruising had ik wel graag een graantje willen meepikken’, geeft hij toe. ‘Daar hebben we de boot wel wat gemist.’ De pleister op de wonde is het voordeel dat de Belgische blauwe kruislingen altijd te herkennen zijn aan hun haarkleur, die was met een verbeterd roodbonte vader niet zo onderscheidend geweest. ‘De Belgische blauwe is wellicht wat extremer in vleestype. Maar de verbeterd roodbonte staat nog wat dichterbij de natuur.’ Het feit dat het enthousiasme van de leden niet helemaal terug te vinden is in het aantal inzendingen op de keuring is wel jammerlijk, noemt Van der Ven nog. De gezondheidsstatus van de bedrijven loopt keuringsdeelname voor de voeten. ‘We gaan als Federatie van Vleesveestamboeken met GD om tafel om te kijken hoe we dat kunnen oplossen. Alleen kun je niks, als federatie staan we samen sterk.’

‘Alles wat ik die 25 jaar heb gedaan, **is in het belang geweest van het stamboek**’

En hoe ging het eigenlijk met de fokkerij van de voorzitter zelf? Dat ging helemaal de goede kant op, zo vertelt Van der Ven over de beginperiode. Totdat de MKZ in 2001 kwam. De veestapel werd geruimd. Een gitzwarte bladzijde voor de fokkerij van Van der Ven, die de draad weer opakte en nieuwe dieren kocht.

Opvolger zoon Corné

Inmiddels achttien jaar later lopen zijn koeien en stieren weer mee in de top van de keuringen. ‘Daar blijf ik met onze dieren komen’, verzekert Van der Ven, die zich mag verheugen op de hulp en het enthousiasme van zoon Corné. ‘Hij gaat de vleesveehobby van me overnemen.’ Corné (27) is werkzaam bij CRV als veestapeladviseur en krijgt ook de kans om de veel gelauwerde en bijna 80-jarige keurmeester Adrie van Gent op te volgen binnen het Verbeterd Roodbont Stamboek. ‘Ik hoop dat de fokkers hem die kans geven; Adrie is natuurlijk een nestor’, klinkt het vaderlijk bezorgd en dan weer overtuigd. ‘Corné is wel de juiste jongen op de juiste plaats. Ik hoop dat hij slaagt.’ Bijna op dezelfde leeftijd als zijn vader begint Corné aan zijn eerste klus binnen het stamboek. Over het enthousiasme en de passie is overigens geen enkele twijfel. ‘We praten veel over de fokkerij. Dan hangen we samen over het hek om een koe of stier uitgebreid te analyseren. Eigenlijk zijn dat de momenten waar je het allemaal voor doet.’ Het woord trots noemt hij vanzelfsprekend nog steeds niet, maar hij is het wel. |